

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/51/2012
Identifikačné číslo spisu:	7010234605
Dátum vydania rozhodnutia:	05.06.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7010234605.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Miloslav Pinčák, správca konkurznej podstaty úpadcu AGRO, PD Palín, právne zastúpeného JUDr. Dianou Treščákovou, advokátkou v Košiciach, Skladná č. 38, proti odporcovi: Obvodný pozemkový úrad v Michalovciach, Ul. Sama Chalupku č. 18, za účasti: K., bytom I., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. j. 2010/00619/R-49/Dr.Oz zo dňa 10.11.2010, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Sp/33/2010-55 zo dňa 15.11.2011 v spojení s opravným uznesením č. k. 5Sp/33/2010-78 zo dňa 24.2.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporcu proti druhému výroku rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Sp/33/2010-55 z 15.11.2011 v spojení s opravným uznesením č. k. 5Sp/33/2010-78 zo dňa 24.2.2012 o d m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky výrok rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Sp/33/2010-55 z 15.11.2011 v spojení s opravným uznesením č. k. 5Sp/33/2010-78 zo dňa 24.2.2012 o trovách konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením zrušil z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP rozhodnutie odporcu č. j. 2010/00619/R-49/Dr.Oz zo dňa 10.11.2010 o reštitučnom nároku K. vydané podľa ustanovení zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov. Prvým výrokom rozsudku zamietol návrh odporcu na pribratie obce Stretava do konania. O trovách konania rozhodol tak, že odporcu zaviazal uhradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 385,79 €.

Proti tomuto rozsudku podal odporca odvolanie a žiadal ho zmeniť a opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Okrem iného namietal, že krajský súd mal spojiť veci na spoločné konanie za

účelom hospodárnosti a zjednotenia právneho názoru. V súvislosti s uloženou povinnosťou nahradiť navrhovateľovi trovy konania namietal, že spojením obdobných vecí do spoločného konania by boli trovy nižšie. Namietal tiež, že v iných obsahovo skutkovo totožných prípadoch boli priznané iné sumy trov konania. Vyjadril podozrenie, že v celej kauze išlo navrhovateľovi predovšetkým o získanie čo najväčšieho finančného prospechu zo štátnych prostriedkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že krajský súd zrušil rozhodnutie odporcu o reštitučnom nároku vydanom podľa zákona č. 503/2003 Z.z. z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP, keď konštatoval, že odporca sa v konaní neriadil Správnym poriadkom, jeho postup bol nezákonný a v správnom konaní boli zistené vady, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť predmetného rozhodnutia.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250s OSP proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. Proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b). Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné.

V zmysle § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa o zrušení správneho rozhodnutia, preskúmaného na základe opravného prostriedku z dôvodu podľa § 250j ods. 2, písm. e/ OSP, zákon v piatej časti odvolanie nepripúšťa a preto musel Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal vecnou stránkou jeho odvolania, lebo toto smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie zo zákona prípustné nie je.

Odporca svojim odvolaním nenapadol výrok rozsudku krajského súdu o zamietnutí návrhu na pribratie obce Stretava do konania.

Odvolanie proti výroku o trovách však prípustné je a preto sa odvolací súd zaoberal námietkami odporcu smerujúcimi proti rozhodnutiu súdu o trovách. Krajský súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 385,79 €.

Odporca namietal, že v obdobných veciach boli priznané trovy v inej sume. K tejto námietke odvolací súd poukazuje na vyčíslenie trov konania advokátkou navrhovateľa (č. l. 51), v zmysle ktorého je zrejmé, že trovy boli vyčíslené správne a v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. a to za 3 úkony právnej služby a prislúchajúci režijný paušál (z toho 2 úkony v roku 2010 a 1 v roku 2011). Skutočnosť, že v iných obdobných prípadoch bola náhrada trov uložená v inej sume nemôže mať žiaden vplyv na správnosť výpočtu trov v tomto konaní, pretože trovy konania v iných prípadoch mohli pozostávať z iných úkonov, vo veci mohlo byť viac či menej pojednávaní a pod.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku odporcu spočívajúcu v tom, že krajský súd mal spojiť veci do jedného konania, čím by ušetril trovy konania. V zmysle § 112 OSP nie je ustanovená povinnosť súdu spojiť veci na spoločné konanie pri splnení určitých podmienok; toto zákonné ustanovenie dáva súdu len možnosť na takýto postup. Ak sa preň teda súd nerozhodne, nemožno takýto postup súdu (ktorý nebol v rozpore so žiadnym ustanovením zákona) využiť ako odvolací dôvod voči

výške priznaných trov. A to aj s ohľadom na skutočnosť, že ak by bol postup odporcu v súlade so zákonom, k povinnosti nahradiť trovy konania úspešnému navrhovateľovi by zaviazaný nebol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto výrok o trovách konania podľa § 219 OSP ako správny potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovení § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP a navrhovateľovi náhradu trov z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal, pretože vzhľadom na okolnosti (keď sa odvolací súd pre neprípustnosť odvolania odvolacími dôvodmi nezaoberal) nemožno považovať trovy odvolacieho konania uplatnené navrhovateľom za účelne vynaložené. Účastník K. si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a odporcovi právo na náhradu trov nevzniklo.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.